

Listy sv. Voršily

č. 3 - srpen 2014
ročník VII

Milí farníci,

je tomu pět let co mne královéhradecký biskup Dominik, současný pražský arcibiskup a kardinál, uváděl do chlumecké farnosti. Spolu s vámi bych chtěl Pánu Bohu za ta společná prožitá léta poděkovat a poprosit o další Jeho pomoc pro naši nadcházející spolupráci.

Snad nebude na škodu se ještě poohlédnout, co se za těch pět let v našich kostelích díky vám farníkům, díky poskytnutým státním dotacím a všem dobrodincům podařilo opravit či zvelebit.

V děkanském kostele sv. Voršily v Chlumci n.C. došlo k těmto investicím: pořízení nového ozvučení interiéru kostela (2009), renovace dřevěného schodiště na kůr kostela (2011), zakoupení červeného dekoračního koberce (2011), zakoupení lustru do předsíně kostela (2011), restaurování původního oltářního obrazu sv. Voršily (2012), úprava kostelních lavic v zadní části kostela (2012), zhotovení nového ráhna k starobylému zvonu sv. Voršily (2012), zhotovení kopie původní sošky sv. Barbory z kostelního výklenku nad bočním vchodem (2012), rekonstrukce prostoru pod věží kostela za účelem

vybudování výstavní síně a umožnění přístupu pro všechny zájemce během dne do kostela (2013).

V kostele Nejsvětější Trojice v Chlumci n. C. se v roce 2012 opravil „vítězný oblouk“ a strop v presbytáři. Celý interiér kostela byl také vymalován.

V kostele sv. Filipa a Jakuba v Mlékosrbech byla v roce 2012 opravena vnitřní omítka v sakristii a v roce 2013 byl opraven elektrický pohon ke zvonu kostela.

V kostele sv. Marie Magdaleny v Nepolisech byly kostelní lavice ošetřeny proti červotoči (2011).

V kostele sv. Benedikta v Lučicích byly kostelní lavice ošetřeny proti červotoči (2011), byla opravena podezdívka fasády kostela u západního vchodu (2012). Došlo k opravě šindele na hřbitovní zvonici (2013).

V kostele sv. Petra a Pavla v Babicích se uskutečnila v roce 2014 výměna stávajících 23 okenic ve věži kostela.

V kostele sv. Václava ve Staré Vodě byla v roce 2013 zhotovena nová elektroinstalace, osvětlení presbytáře, došlo k odvedení dešťové vody od fasády kostela. Díky dotaci z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova v rámci Ochrany a rozvoje kulturního dědictví venkova byly v roce 2013 úspěšně vykonány stavební úpravy kostela sv. Václava a oprava krovu dřevěné zvonice ve Staré Vodě.

V Kratonohách byla v roce 2011 prodána farní budova s přílehlou zahradou. Noví majitelé PhDr. Michal Havlíček a Daniel Suchý od doby prodeje úspěšně opravují celou budovu do její nové krásy.

V Chlumci n.C. se postupně obnovuje budova děkanství. V roce 2010 došlo k vybudování kněžského bytu v patře děkanství. Od podzimu 2012 do května 2013 prošlo rozsáhlou rekonstrukcí celé přízemí děkanství, které slouží farnímu životu.

Na zahradě při děkanství se od roku 2009 do současné doby uskutečnily mnohé úpravy. Předzahradka děkanství dostala čistě dekorační charakter. Z plochy farní zahrady převážně zmizely ovocné stromy a nyní se připravuje její využití pro

farnost. Na podzim v roce 2012 se podařilo vyspravit části zdi farní zahrady, které již byly v havarijním stavu.

Co je v nejbližším plánu v oblasti oprav?

V kostele Kratonohách by se měla navrhnout a instalovat nová svítidla. Dojde k opravě dvou poničených pískovcových sloupků u děkanského kostela v Chlumci n.C. Bude také vybilena loď kostela ve Staré Vodě.

Příznávám, že v tomto roce jsem větší opravy našich církevních objektů nechystal. Schází potřebné finance. V každém případě upřímně díky vám všem, kteří obětavě a věrně svými dary přispíváte na chod farnosti i opravy našich kostelů.

Pavel Seidl

Pozvání

V neděli 31. srpna 2014 se bude konat v naší chlumecké farnosti Farní den, který začne v 9.30 h. společnou bohoslužbou v děkanském kostele. Po svačině na děkanství bude program pokračovat v 11.00 h. přednáškou Mgr. Karla Bejčka (pracovníka Hvězdárny v Hradci Králové) „Malý výlet velkým Vesmírem.“ Po poledni se bude podávat oběd – uzená vepřová kýta☺. Všichni jste srdečně vítáni!!

V sobotu 4. října 2014 se bude rámci 21. Svatohubertských (mysliveckých) slavností konat v děkanském kostele sv. Voršily v Chlumci n.C. od 17.00 h. Svatohubertská zpívaná a troubená mše svatá. Hlavním celebrantem bude pan biskup Josef Kajnek.

V neděli 26. října 2014 se uskuteční v naší farnosti po několika letech opět svátost biřmování. Bude jí udělovat během slavnostní mši svaté v 9.30 h. děkanském kostele sv. Voršily pan biskup Josef Kajnek. Zatím je přihlášeno sedm biřmovanců.

Listy sv. Voršily vydává jako informaci pro své farníky
Římskokatolická farnost - děkanství
Čelakovského 40, 503 51 Chlumeck nad Cidlinou
telefon 495 485 306, mobil: 737 443 792
e-mail pavel.seidl@tiscali.cz
www.chlumeckafarnost.cz
IČ: 64806383
bankovní spojení: 1081945309/0800
Duchovní správce: ICLic. Pavel Seidl, děkan

Farní charita

Pomoc potřebným v nouzi má své počátky již u samotných kořenů křesťanství. V průběhu dějin mělo pomáhání nejrůznější formy a podoby. Velký rozmach charitní činnosti nastal už během první světové války, ale hlavně pak po jejím skončení. Bylo potřeba pomoci velkému počtu vdov, sirotků, postiženým i sociálně slabým obyvatelům. V tomto období se formovala činnost charity, která se orientovala na sociální služby. Zakládala ústavy pro tělesně i mentálně postižené, sirotčince, domovy pro matky s dětmi v nouzi, domovy pokojného stáří, azylové domy apod. Počátky charity jako organizace můžeme mapovat na Moravě asi v roce 1919 a o něco později v Čechách. V době plného rozkvětu po druhé světové válce provozovala charita sto šest ústavů a zařízení. Po znárodnění v roce 1948 jich mohlo zůstat pouze šest. Byly to tzv. domovy pro přestárlé kněze a řeholnice. Na veřejnosti se prezentovala charita pouze prodejními náboženských a bohoslužebných předmětů. Tato situace samozřejmě způsobila zkreslený pohled na charitu jako na nepotřebnou organizaci. Změna přišla až po roce 1989. Opět se začala organizace formovat z širokých řad dobrovolníků v jednotlivých farnostech po celé republice. Jako vše, co vzniká, i vývoj této organizace prošel logickými vývojovými stádii. Od spontánního nadšení spojeného mnohdy i s amatérstvím a jistou naivitou, musela organizace zákonitě přejít k profesionálnímu vedení a vybrat vhodné kandidáty, kteří se této práci budou věnovat jako svému placenému zaměstnání. Začaly být znovu zřizovány diecézní charity a od 1. prosince 1993 je katolická charita účelové zařízení katolické církve sdružující dvě arcidiecézní a šest diecézních charit v celé republice. Diecézní charity se ještě dále dělí na oblastní, do kterých spadá několik farností, nebo městské či farní, které působí jen na území jediné farnosti. Do roku 2006 nesla tato organizace název Česká katolická charita, dnes je to Charita Česká republika. Tuto neziskovou humanitární organizaci zřizuje Česká biskupská konference. Hlavní náplní

její činnosti je pomoc potřebným v České republice. Je to největší nestátní poskytovatel sociálních a zdravotnických služeb, ale organizuje i humanitární pomoc pro zahraničí, hlavně při živelných katastrofách.

Farní charita v Chlumci nad Cidlinou vznikla spontánně v roce 1992 a sdružovala pouze dobrovolné pracovníky. Navázala vlastně plynule na amatérskou kulturní činnost tří osob, které byly později i zakládajícími členy Farní charity v Chlumci nad Cidlinou. Z toho vyplývá i jasné zaměření její činnosti. Převážně se jednalo o pořádání kulturních akcí, jejichž výtěžek byl věnován na pomoc potřebným. Tento přístup byl proto únosný a schopný života právě jen v počáteční nadšenecké fázi jejího vývoje a k profesionalizaci Farní charity v Chlumci nad Cidlinou nikdy nedošlo. Zůstalo a funguje jen to, o co bylo ze strany obyvatel města zájem, a to je tzv. farní šatník. Jedná se vlastně o vybírání obnošeného šatstva, jeho třídění, balení a expedici. Pytle a krabice s materiálem si dodnes pravidelně odváží Diakonie Úpice, která materiál opět přetřídí, co je použitelné, poskytuje potřebným, část materiálu předá k průmyslovému zpracování a opravdu nepoužitelný materiál zlikviduje. Farní šatník funguje na místním děkanství každé pondělí od 16 do 17 hodin kromě prázdnin a svátků. V současné době se v něm střídají podle svých možností a času čtyři ženy. Prosíme proto o další případné zájemce, kteří by chtěli pomoci, aby se domluvili s paní Helenou Krátkou.

Díky Lucie!

V pátek 8. května 2014 jsme se v děkanském kostele sv. Voršily během pohřební liturgie rozloučili s Mgr. Lucií Štěrbovou z Olešnice (*16.3.1988 + 29.4.2014). Náhlé, tragické úmrtí Lucie v jejích 26-ti letech hluboce zasáhlo nejen její nejbližší: rodiče, přítele, bratra, prarodiče, příbuzné, kamarády, ale i nás všechny, kteří jsme Lucii měli možnost poznat. Byla vnučkou paní

Drahomíry Novotné, se kterou jsme se vloni zde na zemi rozloučili.

Dovolují si nabídnout něco z promluvy, která zazněla během pohřebního obřadu. „Lucie měla mnohé lidské přednosti, vysloveně dary od Pána Boha. Již brzy byla v životě samostatná, podnikavá, mnohé byla schopna sama vyřídit, obstarat. Měla ráda přírodu, kulturní památky, ráda cestovala, poznávala nové kraje, lidi. Byla nevidaně společenská. Úspěšně zvládla střední, později vysokou školu. Při své aktivitě ve studiu a v práci si vždycky našla čas na pomoc v rodině a všem potřebným. To bylo pro ni typické.

Studium historie a později práce v Národním památkovém ústavu jí byly blízkým zájmem a velkým koníčkem. Byla známa svojí důsledností, precizností, ráda svěřené úkoly dotahovala. Osobně na ni vděčně vzpomínám, když během akce Noc kostelů vedla komentované prohlídky kostelů v Lučicích a v Kratonohách. Letos jsme byli spolu domluvení, že Lucie povede prohlídku kostela v Mlékosrbech... Nebylo jí to dopřáno.

Těch 26 let jejího života bylo skutečně naplněných. To, co stihla Lucie během těchto let, mnozí nestihnou ani za celý svůj život.

Při loučení s někým blízkým a drahým se těžko hledají smysluplná slova. Tam, kde vážnou naše slova, promlouvají gesta. To je lidské. Všimněte si, jak při pohřbech přinášíme květiny – symbol krásy přírody, rozsvěcujeme svíce – jejich plamének prozařuje temnotu našeho smutku či žalu. Květina zvadne, svíce se postupně zmenší, až knot dohasne. Přesto jsme se radovali z nádhery květu, bylo nám dobře, když jsme si na cestu posvětili svíci. Život člověka se dá srovnat s květem či se svíci.

Je dobře si uvědomit, že Lucie je stále spojena se svými rodiči, se svými blízkými... Je přítomna i v našem společenství. Ona dění na této zemi vidí již z úhlu věčnosti. Vykonala mnoho dobrého, vepsala se do našich srdcí. Bůh o tom ví, bohatě Lucii odmění, v čem sledovala dobro bližních“.

Pavel Seidl